

توجه به جایگاه و شأن رفیع امام عصر (عج)

امام مهدی(علیه السلام) عصاره خلقت، خاتم اوصیا و وارث همه انبیا و اولیای پیشین است. چنان که در یکی از زیارات حضرت صاحب الامر(علیه السلام) خطاب به ایشان عرض می کنیم:

امام مهدی(علیه السلام) عصاره خلقت، خاتم اوصیا و وارث همه انبیا و اولیای پیشین است. چنان که در یکی از زیارات حضرت صاحب الامر(علیه السلام) خطاب به ایشان عرض می کنیم:

السَّلَامُ عَلَيَّ وَارِثِ الْأَنْبِيَاءِ وَ خَاتَمِ الْأَوْصِيَاءِ.. الْمُنتَهَى إِلَيْهِ مَوَارِيثُ الْأَنْبِيَاءِ وَ لَدَيْهِ مَوْجُودٌ آثَارُ الْأَصْفِيَاءِ. (1)

سلام بر وارث پیامبران و خاتم اوصیا... آن که میراث تمام پیامبران بدو رسیده و آثار همه برگزیدگان در نزد او موجود است. آن حضرت چنان مقامی در نزد پیامبر اکرم(صلی الله علیه و اله) و ائمه معصومین(علیهم السلام) دارند که خطاب به ایشان از تعبیر laquo& پدر و مادرم به فدای او raquo&; استفاده کرده اند. از جمله در روایات زیر که از پیامبر اکرم(صلی الله علیه و اله) و امام علی(ع) نقل شده، آمده است:

يَأْبَى وَ أُمِّي سَمِيَّةٌ وَ شَبِيهِي وَ شَبِيهَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ، عَلَيْهِ جُيُوبٌ (جَلَابِيبُ) النُّورِ يَتَوَقَّدُ مِنْ شُعَاعِ الْقُدْسِ. (2)

پدر و مادرم به فدای او که همانم من، شبیه من و شبیه موسی پسر عمران است، بر او جامه هایی از نور است که از پرتو قدس روشنایی می گیرد.

يَأْبَى ابْنِ خَيْرِهِ الْإِمَاءِ ... (3)

پدرم به فدای فرزند بهترین کنیزان ...

امام راحل نیز در بیان جایگاه و شأن بی مانند امام مهدی(علیه السلام) در عالم هستی می فرماید:

من نمی توان اسم رهبر روی ایشان بگذارم، بزرگتر از این است. نمی توانم بگویم که شخص اول است، برای اینکه دومی در کار نیست. ایشان را نمی توانیم با هیچ تعبیری تعبیر کنیم، الا همین که مهدی موعود(علیه السلام) است. آنی است که خدا ذخیره کرده است برای بشر. (4)

با توجه به همین مقام و مرتبت رفیع امام عصر(علیه السلام) است که در روایات سفارش شده برای عرض سلام و ارادت به پیشگاه آن حضرت از کلمات و عبارات های خاصی استفاده کنیم. از جمله در روایتی که از امام محمد باقر(علیه السلام) نقل شده، می خوانیم:

مَنْ أَدْرَكَ مِنْكُمْ قَائِمَنَا فَلْيَقُلْ حِينَ يَرَاهُ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبُوَّةِ وَ مَعْدِنَ الْعِلْمِ وَ مَوْضِعَ الرُّسَالَةِ. raquo&; (5)

هر کس از شما که قائم ما(علیه السلام) را دریابد، پس باید به هنگام دیدار با او بگوید: سلام بر شما ای خاندان نبوت و معدن علم و جایگاه رسالت raquo&;.

در روایت دیگری کیفیت سلام دادن مردم به آن حضرت در زمان ظهور چنین بیان شده است.

لَا يُسَلِّمُ عَلَيْهِ مُسَلِّمٌ إِلَّا قَالَ: raquo&; السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ. (6&; raquo&;)

هیچ سلام دهنده ای بر آن حضرت سلام نمی دهد، مگر این که می گوید: سلام بر تو ای باقی مانده خدا در زمین raquo&;.

مطالعه سیره و اقوال علما و بزرگان نیز نشان می دهد که آن ها نهایت ادب و احترام را نسبت به حضرت صاحب الامر(علیه السلام) رعایت و از هر سخن و عملی که در آن اندک شائبه بی توجهی به جایگاه و شأن آن حضرت وجود داشت، پرهیز می کردند. در این باره حکایت زیر که از مرجع عالی قدر حضرت آیه الله العظمی الصافی گلپایگانی در زمینه ادب و احترام حضرت آیه الله العظمی بروجردی نسبت به امام عصر(علیه السلام) نقل شده، بسیار خواندنی است:

یک روز در منزل شان مجلسی بود، در آن مجلس شخصی با صدای بلند گفت: برای سلامتی امام زمان و آیه الله بروجردی، صلوات! در همان حال، ایشان که در حیاط قدم می زد، با شتاب و ناراحتی به طرف در بیرونی آمد و با عصا محکم به در زد، به طوریکه آقایانی که در بیرون بودند، ترسیدند که نکند اتفاقی افتاده باشد. چندین نفر به طرف در اندرونی رفتند که ببینند چه خبر است. آیت الله بروجردی گفتند: raquo&; این که بود که اسم مرا در کنار نام مبارک امام زمان(علیه السلام) آورد؟ این مرد را بیرون کنید و به خانه راهش ندهید. (7&; raquo&;)

بر اساس آنچه گفته شد، بر همه مبلغان فرهنگ مهدوی، اعم از نویسندگان، سخنرانان، شاعران، مدیحه سرایان و ... لازم است که در نوشته ها، گفته ها، سرودها و به تعبیر عام تر در کلیه فعالیت های تبلیغی و ترویجی خود، نکات زیر را مورد توجه جدی قرار دهند.

1. خودداری از به کار بردن کلمات و تعبیری که شایسته جایگاه و شأن رفیع امام عصر(علیه السلام) نیست؛
2. رعایت نهایت ادب و احترام به هنگام بر زبان راندن نام آن حضرت و یاد کردن از ایشان؛
3. ذکر سلام و صلوات پس از نام بردن از آن حضرت و برخاستن به هنگام بیان نام خاص ایشان؛
4. رعایت ساحت قدسی آن امام و پرهیز از تعمیم اوصاف و ویژگی های خاص ایشان به دیگران.

پی نوشت ها :

1. شیخ عباس قمی، مفاتیح الجنان، زیارت حضرت صاحب الامر به نقل از سیدبن طاوس.
2. محمد باقر المجلسی، مرآة العقول، ج 36، ص 337، ح 200.
3. همان، ج 51، ص 121.
4. صحیفه نور (مجموعه رهنمودهای امام خمینی، قدس ره)، ج 12، ص 208.
5. محمد باقر المجلسی، مرآة العقول، ج 52، ص 331، ح 5.
6. همان، ج 24، ص 212.
7. روزنامه جمهوری اسلامی، ویژه بزرگداشت آیه الله بروجردی و شیخ شلتوت.
نویسنده: ابراهیم شفیعی سروسستانی
منبع: شفیعی سروسستانی، ابراهیم، (1343)، انتظار باید و نبایدها، تهران: موعود عصر(عج)، چاپ ششم، 1386.